

Hej!

Som vi alla vet har det varit ett annorlunda år. Det är en av anledningarna till att jag inte sänt ut något brev på så länge. De sista månaderna på 2020 hade jag så mycket att göra att jag knappt hann med att läsa mejl, och mycket mindre att svara.

Men det har också funnits mycket att glädjas över sen mitt förra brev. I september fick jag förmånen att vara med på invigningen av Nya Testamentet på Ura-språket. De hade planerat att ha invigning i juli, men så blev det inte. Peggy och Gary Rosensteel som har arbetat med översättningen i

30 år var i USA och kunde inte återvända pga. covid-restriktioner. Efter ett tag beslöt översättningsteamet att de ändå måste ha en invigning, och de passade på att ha den i samband med firandet av kyrkans 30-års jubileum. Robyn och jag fick representera Peggy och Gary, och öppna den första kartongen.

Efter invigningen sände de kartonger med Biblar till varje by, så att de i sin tur kunde ha en egen

invigning. En av översättarna, Boas, fick en inbjudan att predika under en av invigningarna. "Du måste predika på vårt språk", sa de. Boas berättade för oss att han aldrig hade predikat på sitt eget språk förut. "Vi läser Bibeln på pidginengelska, så det har alltid varit naturligt att fortsätta att prata på pidgin", sa han. Sen fortsatte han att berätta vad som hänt: "Alla var så tysta och lyssnade noga. Efter gudstjänsten kom en ung man till mig och sa att han aldrig förstätt evangelium förut, och nu ville han bli en kristen." Boas hade tårar i ögonen när han berättade. Nu hade han sett frukt av de 30 åren han arbetat med översättningen.

2019 invigdes Nya Testamentet på Kandas-språket, ett av språken som Robyn arbetat med. Vi hade hoppats att kunna besöka olika byar för att uppmuntra folk att läsa Nya Testamentet, men vi har inte kunnat göra det. Men vi mötte en kvinna från en av byarna när hon besökte Kokopo, och hon berättade entusiastiskt om hur glad hon var över sin Bibel, och att de används flitigt i hennes by. Senare mötte vi en annan kvinna från byn där Biblarna förvaras, och hon var lite bekymrad för det fanns bara en halv låda kvar. Robyn och jag tycker ju att slutsålda Biblar är ett bra bekvämmer!

I oktober kom ett gäng översättare från Siar-Lak-språket till Kokopo. De har haft översättningen av Johannes evangelium klart ett tag, och ville ha den kontrollerad av en konsult. Deras mentor är i USA och har inte kunnat återvända hit pga. av covid. Så jag hjälpte dem, så att de inte behöver vänta tills hon kan

återvända. Det är hårt arbete att kontrollera en översättning. Vi måste se till att varje ord i varje vers finns med, och att nyanserna av betydelsen kan förstås. Översättarna tog med sig två kvinnor som inte läst översättningen tidigare, och genom att låta dem läsa texten, och sen svara på frågor kunde jag se om översättningen var korrekt. Det blir långa dagar av koncentration, men samtidigt är det roligt när vi tillsammans upptäcker vad Guds Ord har att säga till oss.

Medan jag arbetade med teamet från Siar-Lak i ett par veckor, så tog Robyn hand om centrat. Veckan därefter kom översättarna från Labelspråket, och de arbetade tillsammans med Robyn, medan jag tog hand om centrat. Men efter de veckorna var vi båda väldigt trötta. Just då fick jag ett samtal från

missionsledningen, att de hade ett par som kunde komma hit i ett par veckor. Jag blev så tacksam att jag grät. Robyn och jag har jobbat utan någon ledighet sen i mars, så det var så skönt att kunna ta lite ledigt. Efter några dagar för att lämna över arbetet, åkte vi på en veckas semester till Kavieng. Vi besökte en

missionärsfamilj där, och de tog verkligen hand om oss. Att min födelsedag inträffade under semestern var extra trevligt. Robyn och jag tillbringade den mesta delen av veckan på stranden och badade. Ett par nätter tillbringade vi ute på en liten ö, och den första kvällen där fick vi se små nykläckta sköldpaddor ta sig ner till havet.

I slutet av november och början av december var det

mycket att göra här på centrat, med många gäster. Efter det blev jag rejält förkyld. Och i dessa tider med covid så tyckte jag det var bäst att hålla mig hemma och inte träffa folk. Det gav mig en extra chans till vila. Ett böneämne: Robyn reser hem till Australien om några dagar (8 januari). Jag vill helst inte vara ensam med hela arbetet som föreståndare. För de första veckorna har jag en vän här som hjälper mig. Men flera av de som funderar på att komma hit för att hjälpa till kan bara komma ett par veckor. Det gör att det mesta av arbetet ändå hamnar på mig, för det är svårt att hinna med att visa någon alla arbetsuppgifter för så kort tid. Be gärna för en bättre lösning, så att jag kan lämna över arbetet som föreståndare, och återgå till mitt vanliga arbete med översättning och som regionsledare.

Hälsningar, *Lisbeth*

P.O. Box 1950
Kokopo, ENBP, 613
Papua Nya Guinea

e-mail: lisbeth.fritzell@sil.org
mobil: +675 7083 5667